

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jurčičeva slavnost,

15. dan avgusta 1882,

III.

V Zatičini.

Staroslavna Zatičina, denes z zastavami, mlaji, zelenjem in slavoloki pomlajena, vzprijela nas je jako slovesno, dobrodejno, pristrčno. Tam gori na brdu pokali so topiči, h krati kar cela baterija, dokaz, da so morali imeti vrlega „Feuerwerker-ja“, tu doli pa nam je lep slavolok nasproti klical „Slava Slovencem!“, okolo slavoloka pa nas je pričakovala mnogobrojna množica, izmed katere nas je pozdravil vrli g. župan Mulej v krepkem in jedrnatem govoru, dve zali gospici pa sta nas obdarili s cvetjem in nam naklonili nežne pozdrave. Bili sta prav ljubki zastopnici svojega spola, in govorili sta, zlasti prva, jako točno in pogumno.

V slovesnem sprevedu dospeli smo kmalu do gosp. Fortunatove gostilne „Pri Poličanski“, kjer se je vsakdo čudil, kako je vse lepo in praktično priredila umna roka gospodarja, ki nij štedil ni časa ni denarja za izredno ugoden sprejem in za pogostovanje toliko lačnih in žejnih duš. Na lepem in prostranem vrtu, pri čegar vhodu nam je zagotavljal šegavi napis:

„Pozdravljeni gosti!
Namen je Muljava,
Za piti bo dosti,
Obiskovalcem vsem slava!“

postavljene bile so tri dolge mize, na njih pa za obed pripravljenih 274 kuvertov. Razen tega pa je ob straneh obedovalo posebe še več nego 100 ljudi. Kdor ve, kaj se to pravi, v Zatičini, kjer človek nijma vsega pri rokah, prirediti obed za skoraj 400 ljudi, mi bode rad pritegnil, da k tacemu podjetju treba nenavadne previdnosti in požrtvovalnosti, posebno če se pomisli, da je vsak, kdor se je pravočasno oglasil, dobil dober prostor ter bil hitro postrežen. Jedva smo se navzili zares izvrstnega Kozlerjevega piva, uže prične se obed, pri katerem je svirala godba, čitalnični pevci pa so peli vmes čvrste zборе z običajno preciznostjo ter želi burno priznanje.

Takoj po drugej točki vseskozi ugajajočega obeda prično se napitnice. Prvi poprime besedo prvomestnik slavnostnega odbora dr. Zarnik in v navdušenem govoru spomina, da se bode prihodnje leto praznovala 600letnica vteloavljenja naše dežele pod slavno hišo Habsburžanov, kateri so nam bili vedno milostljivi in nikdar protivni. Vse drugače bilo bi pri nas, da, ne bilo bi nas več, ko bi mi bili pod drugo dinastijo, ki bi brezozirno postopala z nami in nas sistematično raznarodovala. Da smo se do današnjega dne ohranili, zahvaliti se moramo milostljivej dinastiji habsburškej, zato kličem iz srca: Bog živi presvetlega cesarja Frana Josipa! (Trikratni frenetični živio kliči, godba intonira cesarsko himno, katero vse stoje poslušajo.)

Drugi oglasi se za besedo g. dr. Vošnjak, ki je v obširnem govoru izrekel te-le glavne misli:

Denes, ko obhajamo spomin rajnega Jurčiča, domišljam se, kolikrat mi je izrekel željo, da bi ljudstvo v njegovem rojstnem kraju bilo tako vzbujeno kakor drugod. Kako bil bi radostno zavzet, ko bi bil denes mej nami in videl, da se je ta njegova želja izpolnila, da je vsa Dolenjska zavzeta, da se kacic 8000—9000 ljudi udeležuje njegove slavnosti. Jaz bil sem skozi 10 let z Jurčičem v največjem prijateljstvu in od leta 1868, ko je z rajnim Tomšičem začel delati za list „Slovenski Narod“, v vednej dotiki. Spoznal sem njegov zlati značaj, ki bi se veselil, da vlada sloga mej Slovenci. Očital se mu je nekdanji razpor, a Jurčič bil je k temu prisiljen in jako vesel, ko je bil konec razpore. Vse njegovo delovanje bilo je posvečeno domovini, njegov ideal, osrečiti svoj narod. V tem oziru bil je jeklen mož, ki nikdar nij obupal. Koliko kratov je poudarjal, da mora priti čas, ko dobomo svoje pravice, ko bomo zopet gospodarji na svojej zemlji. (Živio, živio!) Večkrat rekel je: Tisoč let in več smo tu, nemški plemenitaši bili so nad nami, duhovenstvo celo bilo je nemško, Slovenci so vse to prestali, vedno iz prostega naroda dobivali novo moč, nij tedaj misliti, da bi nas zdaj kdaj potujčili. Kako veselilo bi ga tedaj, ko bi bil doživel današnji dan in gledal, kako se vse obrača na bolje, ko imamo v Ljubljani slovenskega župana in se povsod narod zaveda. Jurčič nikdar nij izgubil poguma, imel je v sebi živo čut v boljšo bodočnost svojega in sploh slovanskega naroda, in ko je uže marsikdo obupal, tolažil nas je in dokazoval nam, da mora priti drugače. V zadnjem rusko-turškem boji, ko je stališče Rusov bilo uže jako ozbiljno, on nij izgubil nade, temveč poudarjal pravilo: Vsak narod, ki se bojuje za vzvišene ideje, mora zmagati. Pravica in ravnopravnost mora prodreti. Tudi po volitvah, kadar smo propali, velel je neprestano, da treba agitirati in organizirati se. Jurčič nij bil odurnega značaja, marveč pohleven, da si je bil ponosen na svoja dela in je večkrat dejal, da nij pisatelja na Slovenskem, ki bi bil toliko spisal, kakor on. Bil je vedno dober in blag prijatelj in kar ga posebno odlikuje, skrbel je vedno za svoje ljudi posebno pa za svoje starše, in ko je neki gospod Jurčičevemu očetu nekdanj dejal, da je njegov sin brezveren, odgovoril mu je oče: „Moj sin zvesto izpolnjuje četrto božjo zapoved, tedaj ne more biti brezveren.“ Jurčič storil je neizmerno veliko za naš narod, zato kličem: „Slava Jurčiču!“ (Slava! slava!)

Gosp. Luka Svetec napije odboroma v Ljubljani in v Zatičini, ki sta skrbela za to slavnost in jo tako zvršila.

Prof. Šuklje v dovršeno lepem govoru poudarja, da stojimo na zgodovinskih tleh, kjer se germanstvo nij nikdar širilo, na tleh, o katerih pravi nemšk zgodovinopisec, da so „Herd des zurückgedrängten Slovenenthums“, kjer se je ohranil v vsej čistoti še stari slovanski običaj, kjer živi še slovenska gostoljubnost in naivna veselost, na Dolenjskem, kjer se je pri vsakej priliki pojavljala našega naroda elementarna sila, kakor v turških bojih, tako pri naporih za „staro pravdo“. Dolenjska rodila nam je, da ne posežem v starejšo dobo do

Trubarja doli, na literarnem polji velezaslužene može. Dolenjci so Metelko, Levstik, Stritar, Jurčič, Dolenjska vzgojila nam je naša žurnalista Tomšiča in Jurčiča, zato napijam jaz slovenskemu narodu na Dolenjskem! (Živio in slavaklici, govorniku čestita se od več strani.)

Dr. Zarnik omenja, da skozi stoletja nijmo imeli deželnega načelnika, ki bi bil naše krvi, naše gore list, zdaj pa smo v tem srečnem položaji, zato napija gosp. dež. predsedniku A. Winklerju in nam vseskozi pravičnemu okrajnemu glavarju gosp. Grilu. Bog ju poživi! (Živio!)

Matija Hočevnar, znani rodoljub izpod Turjaka in mnogoletni prijatelj Jurčičev, opisuje v obširnem in navdušenem govoru delavnost in značajnost pokojnika, ki nij zbiral ni zlata ni srebra, ampak vse svoje moči posvetil svojemu narodu. Po njem započeto delo nij končano, truplo počiva na mirovdvoru, iz groba pa rase rožmarin, ki naj nas vzpodbuja, da Jurčiča vsi posnemamo vse žive dni! (Živio!)

Janko Kersnik: Z Goriškega, kjer tudi daje trta sladko kapljico, imamo v svojej sredi pesnika, ki tudi nij zbiral ni zlata ni srebra, a podal nam tako krasne pesni. Nehvaležno bi bilo, ako bi se ga ne spominali. Zato mu posvetim polno kupico. Bog živi našega Gregorčiča! — Tej gorkejši zdravilji pritrtil je ves zbor navdušeno, da vsaj malo zadostilo dá slavnemu pesniku.

S. Gregorčič: Ginjenim srcem zahvaljujem se za priznanje in za napitnico. Kar sem storil, velela mi je dolžnost, ljubezen do domovine, hvale nijsem iskal, kajti (s povzdignenim glasom)

Dolžan ni samó, kar velela mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan

S tega stališča podal sem se na delo. Velik del svojega uspeha pa odstopam drugemu gospodu, ki je bil moj vzor, ki pa denes nij mej nami. Dunajski „Zvon“ vplival je na me; ako imam kaj zaslug, zahvaliti se imam Stritarju. Bil sem majhen glede oblike, a Stritarjev vzgled povzdignil me je. Gospod Stritar naj živi! Ta napitnica bila je vzprijeta s frenetičnim priznanjem, vse je hitelo ljubljensku pesniku nasproti, katerega so Sokoli dvignili kvišku ter nesli ga od mize do mize; vsak bi mu rad izrazil svoje globoke simpatije.

G. pl. Smolski, žurnalist z Dunaja, v poljskem jeziku obžaluje, da so Poljaki tako daleč od nas, da ne moremo roko v roki delovati skupno. Tudi mi Poljaki ljubimo svojo domovino, a nijmamo tako vzbujenega, tako zavednega naroda za seboj. (Klici: Imate, imate!) Brez komplimentov, Vaš narod čuti z Vami, mi imamo generale deloma brez „armije“, a Vi imate vojskovodje in vojsko. Nas je 12 milijonov, Vas niti dva milijona, da bi bil naš narod jednako zaveden, kakor slovenski, potem bi ponosno vzkliknili: Ješče Poljska nij zginola. Napijam tedaj na čast narodu slovenskemu in njega voditeljem! (Slava, živio!)

L. Svetec spomina se moža, ki nam je Gregorčiča, pohlevno, pod črko X se skrivajočo vijolico, odkril in pogumno stopil z njo pred svet. Gregorčičevih poezij založnik, notar Gruntar naj živi! (Živio!)

Ivan Hribar naglašja, da nam nij obupati, ker imamo podporo v slovanskih narodih, kakor nam je ravno zatrdil brat iz daljnega severa, kateremu zahvaljujem se iskreno. Gojiti nam je ljubeza do slovanstva, to je naša zasloba. Ako smo vedne složni, je bodočnost slovanska. Napijam tedaj vsem Slovanom in slovanskej bodočnosti.

G. pl. Smolski napija državlima poslancema dr. Vošnjaku in V. Pfeifer-ju, kot praktičnema politikoma. (Živela!)

Toma Zupan razpeljuje v lepem govoru, kako je Jurčič izpolnoval četrto božjo zapoved, kako je skrbel za starše, da je materi gotovo vesel dan, ko čuje vse slovensko razumništvo denes proslavljati spomin njenega sina, nalaga odboru, še dolgo podpirati pokojnikovo mater ter napije zdravjico Jurčičevej materi in rodbini (sedečej mej nami). (Živio!)

Notar Gruntar napije slovenskej, zlasti vseučiliškej mladni, da ostane vedno v vseh položajih zvesta svojemu narodu!

Dr. Zarnik, spominja se Jurčiča, ki je vedno oziral se na vse Slovanstvo in čestokrat rekel, da se pri vsakej svečanosti in pri vsakej jednakej priliki mora sprožiti vsaj jedna napitnica na Slovanstvo, ki nam je v tej zadevi zapustil tako rekoč svojo oporoko, napije vsemu Slovanstvu! (Živio!)

Hudovernik obljubuje v imenu slovenske mladine, da bodo po vzgledu slavnostnika naši mladeniči ostali vedno vredni sinovi naroda.

Dr. Zarnik: Jaz pozdravljam starega boritelja za našo stvar, po smrti dra. Bleiweisa najstarejšega, ki je ob najhujših časih povedal vladi, kar jej gre, uradnikom, kar jim gre, ki si je še vedno ohranil v narodnem boji mlado srce, mladeniško moč in navdušenje. Bog živi Luko Svetca! (Živio!)

Dr. Vošnjak napije slavnemu mej nami bivajočemu skladatelju svetovno znane himne „Naprej zastava Slave“, g. Davorinu Jenku. Naj živi še mnogaja leta! (Živio!)

Ivan Hribar zahvaljuje se v imenu odborem vsem, ki so se trudili in pospeševali denašnjo slavnost, gg. pevcem, „Sokolu“, zlasti pa županstvom na Muljavi in v Zatičini.

Dr. Zarnik omenja zaslug, katere si je za denašnji dan pridobil g. Fortuna, ki je vse tako previdno in dobro uredil in pripomogel k tako sijajnemu vspehu. Bog živi g. Fortuno! (Živio, slava!)

S tem končan je bil oficijalni del, vršile so se še napitnice, a v manjših krogih, veselica pa se je razdelila na več kampov. Na jednej strani svirala je godba in sukali se plesalci, na drugej strani izkazovali so „Sokoli“ svojo izvežbanost, tam zad pa so čitalnični pevcii in čarobni Medenovi tenor vzbujali navdušeno priznanje poslušalcev, povsod pa prostodušna zabava in prijateljsk razgovor z rodoljubi in odličnjaki, ki so došli iz vseh krajev Dolenjske, celo iz daljnega Črnomlja, katerih pa vseh po imenu navajati ne moremo.

Hitro potekel je čas in ob 6. uri zaseli smo vozove in morali zapustiti gostoljubno Zatičino, ki nam je ta dan pokazala svoje krasno narodno lice in zavzela velik del našega srca.

IV.

Došli so naslednji telegrami:

Aspang.

Bodi zdrava,
Oj Muljava!
Večno si se oslavila,
Ker si Jurčiča rodila.

Stritar.

Foča. — Slava Jurčičevemu spominu! Na zdravje njega čestiteljem!

Kastelic, star vojak.

Ormož. — Živeli čestitelji našega boritelja!

Dr. Omulec.

Ribnica. — Vam v Muljavi zbranim čestiteljem nepozabljivega pisatelja Josipa Jurčiča priskrbi pozdrav! Živela rodovina Jurčičeva!

Josip Klun, Kam. Murgelj,
Andrej Podboj, Matej Pakiž, Alois Rizzoli.

Zagreb. — V duhu pri vas, kličem: Slava Jurčičevemu spominu! Anton Gnezda.

Trnovo. — Možu, ki je trdo, neizprosljivo in jekleno branil čast in pravice narodu in jeziku svojemu: večna slava!

Ilirsko-bistriška čitalnica.

Bolec. — Čestiteljem neumrjočega Jurčiča in njega slavitelju našemu Gregorčiču kliče denes čestovica gorskih sinov pod sivim Triglavom gromoviti: živio!

Jarek, Kravanje, Ivančič, Kragelj.

Idrija. — Neumrli Jurčič boril se je za naš narod neustrašeno, bodimo mi neutrudno delavni za narod do zadnjega diha.

Treven.

Maribor. — Slava Jurčičevemu spominu in njega častilcem!

Bregar.

Ormož. — Slava Jurčiču, njegovo slavnost obhajajočim rodoljubom priskrbi živio!

Ormožka „Sloga“.

Ljubno. — Živeli! uzornega rodoljuba čestitelji.

Prof. Cilenšek.

Bled. — Tisočerna slava častilcem našega neumrlega Jurčiča!

Na Bledu stanujoče ljubljanske Slovenke.

Sežana. — Dokler nam živi rod slovenski, vzdrži se tudi Jurčičev spomin! Slava navzočnim častilcem! Benigar, Delkin, Kompare, Prhavec, Štok, Tomšič, Žvab.

Sežana. — Danes praznuje vsak kraški sin slavnega Jurčiča spomin! Živio Jurčič! Slava vsem častilcem!

Sežanska čitalnica.

Središče. — Domovini draga last, tebi dika slava, čast. Šinko, Dogša, Zadrava, Strukelj.

Ribnica. — Živeli čestitelji nepozabljivega Josipa Jurčiča in njegova rodovina.

Franc Hoenigmann, Anton Arko, Avgust Guzel.

Gleichenberg. — Zakličemo vrlemu pisatelju Jurčiču slavo in častitemu odboru, kateri mu denes postavlja kameniti spominek, srčni živio! Slovenci v Gleichenbergu. Obreza, Majdič, Keržič.

Bolec. — Slava Jurčičevemu spominu.

Bolška čitalnica.

Krško. — Slava Jurčiču, ker je delal le vse za narod, omiko in svobodo! Živela njegova ideja! Krško bralno društvo.

Rudolfovo. — Slava, zbrani rodoljubi! Nepozabljeno, sveto ime Jurčič, Tugomer v narodnem razvitku, Slovincu bodi zlato vodilo do zadnjega vzdihla.

Jurčičevi čestilci.

Bled. — Hrvatje na blejskem jezeru baveč, da se nemogu pokloniti na grobu dičnega Jurčiča, kliču mu oddavle slava: slava!

Klekovski i drugovi.

Metlika. — Slava spominu ovenčanega ljubljenca slovenskega naroda.

Čitalnica metliška.

Opčina. — Na čast in slavo Jurčičevo zbranim slovenskim bratom najsrčneji pozdrav.

Bralno društvo na Opčini.

Bled. — Zbranim častilcem slavnega našega Jurčiča kličejo s polnim srcem živeli!

Rodoljubi v Gorjah.

Laški Trg. — Iskren pozdrav Jurčičevim častilcem, večna slava neumrljivemu stvaritelju Tugomera! V duhu z Vami!

Narodnjaki v Laškem Trgu.

Maribor. — Spomin na velikana Jurčiča, prvega pisatelja naj traja na veke. Živeli častilci njegovi.

Paulič, Urančič, Kavčič, Jenko.

Borovnica. — Slava, trikrat slava Jurčiču! Dodeli nebo še več taci sinov naše domovini! Vse za narod!

Borovniško bralno društvo.

Rakek. — Vsa naša dolina slavi duhom Jurčiča narodni praznik; nam vsem ostane njega gaslo sveto: trdo brani čast in pravdo naroda!

Vilhar, predsednik čitalnici loške doline.

Laški Trg. — Donebesna slava spominu Jurčičevemu.

„Slovenija“ na Dunaji.

Radovljica. — Slava Jurčičevemu spominu! Slava zbranim častilcem nam neumrlivega Jurčiča!

Vrelec, Klinar, Zalokar, Olifčič, Cvirn, Kosmač, Pretnar, Mandelj, Rakovec.

Prem. — Mož, katerega spomin denes mnogobrojno zbrani narod slavi, bode naj slovenskej mladini vzor. Ona naj ga zvesto posnema v vsem njegovem dejanji, trdno se uživi v njegov preblagi značaj, in svesti si smemo biti, da bode nam naše delovanje rodilo obilno najlepšega sadu. Tudi mi povzdignemo denes kupice ter v duhu z Vami trčimo na spomin slavnega moža ter kličemo: naj živi njegov spomin na veke. Živeli zbrani čestitelji njegovi!

Premsko-bitenski domoljubi.

Mozirje. — Najboljšemu slovenskemu romanopiscu, prerano umrlemu Jurčiču kličejo tukaj zbrani dijaki večno slavo!

Blaž, Kotnik, Lipold, Sajketin, Konečnik.

Zagreb. — „Matica Hrvatska“ šalje vam bratinski pozdrav i želi, da narod slovenski ojačan sviestnim duhom Jurčičevim izvoisti sve stečevine pravoga narodnoga života. Sa oduševljenimi svečari kličemo uspomeni Jurčičevoj slava! a našoj medusobnoj slogi i uzajemnosti živila!

Za odbor Matice: Kostrenčič.

Gorica. — Neumrlemu pesniku, pisatelju, boritelju slovenskega naroda, Jurčiču slava.

Goriška čitalnica.

Zagreb. — Zagrebski Slovenci pošiljajo vam presrčen pozdrav želeč, da ostane Jurčičev veleum in jeklen značaj večni mej nami. Slava!

Spectabilis.

Tržič. — Slavnostnemu odboru srčna zahvala, vsem udeležnikom bratovski pozdrav, pokojnemu rojaku, součencu, prijatelju, domoljubi in pisatelju slovenskemu blag spomin.

Spendal, duhoven v Tržiču.

Ptuj. — Slava ti, slavni pokojnik naš Jurčič! Vseslovanski tvoj duh krepi nas, jekleni značaj tvoj sveti nam, da se zjediniimo Slovenci.

Raič v Halozah.

Metlika. — Jurčiču večna slava, Slovincem pa mož Jurčičeve slave!

Navratil v Metliki.

Imst. — Slava spominu vrlega rojaka! Blagor občini, kjer mu je stala zibelka! Dokler bode norod svoje politične može tako slavno častil, bode slavno stal. Srčen pozdrav.

Tomšič v Imstu.

Celovec. — Slovanom, v Muljavi zbranim srčen pozdrav in gromovita slava! Živi, živi, duh slovenski!

„Mir“, Koroški Slovenci.

Trst. — V duhu smo z vami tudi mi Slovani, na straži jadranskej. Večno ostani mej nami spomin Jurčičev. Živeli tam zbrani častilci njegovi.

Društvo „Edinost“ v Trstu.

Kranjska Gora. — Živeli Jurčičevi častilci, slava njegovemu spominu.

Dr. Dvoršak, Križnar, Celestin.

Litija. — Slava častilcem zibelke moža, ki živeč za narod v narodu živi!

Kobler, župan litijski.

Celje. — Živio narod, ki vé spoštovati vredne svoje sinove! Ohranimo hvaležen spomin rajnemu narodnjaku in delajmo vsi pridno in neustrašljivo za blago mater Slavo, za mili slovenski rod.

Celjska čitalnica.

Mozirje. — Slavnost gospoda Jurčiča naj živi!

Čitalnica v Gornjem Gradu.

Ajdovščina. — Neumrljivemu pesniku slava! Društvo „Edinost“ v Ajdovščini.

Ajdovščina. — Iz gomile neumrljivega pesnika naj dozori sad bodočnosti Sloventva.

Lokavčani pri Ajdovščini.

Št. Jurij. — V imenu v Šent Jurji na južnej železnici zbranih rodoljubov pri shodu za osnove sadjerejskega društva za Spodnji Štajer pozdravljamo zbrane domorodce.

Dr. Ipavec, Mihael
Vošnjak, Fran Kapus, Fran Kartin,
M. Kaučič.

Ribnica. — Živeli nepozabljenega Jurčiča častilci, v duhu je pri Vas
gasilno društvo v Dolenjej Vasi.

Rogatec. — Z navzočnimi kličemo trikratno slava našemu Jurčiču, najizvrstnejšemu slovenskemu pisatelju
tukajšnji domoljubi.

Ptuj.

Tudi Tebi se samo je želja spolnila,
Da v zemlji domačej Ti truplo leži.

Ptujska čitalnica.

Dunaj. — Vzorniku našemu, nenadomestljivemu Jurčiču naš hvaležen spomin in srčna ljubezen. Slava mu, slava!

„Slovensko literarno društvo“.

Brežice. — Junak ti, slaven in nezmagani umrl na veke nisi, rod mili tvoj in ž njim Slovani vsi čestitajo zdaj tebi, majke Slave sinu, iz tisoč in tisoč src gromi čast in slava tvojemu spominu!

Mariborski šestošolci
v Brežicah.

Zagreb. — Živeli Jurčičevi častilci, vzbudili mnogo njemu enakih mož!

Kopa Slovencev v Zagrebu.

Trebnje.

In serce jim bo pogrelo,
Cvetje vzrastlo iz krvi,
Da za rod in dom plamtelo
Boče jim do konca dni.

Slava Jurčiču!

Golja, Klemenčič, Vašič, Ruprecht,
v Trebnjem.

Rakek. — Domoljubje, značaj in delavnost Jurčiča bodi vsacemu vzpodbuja in vzgled za narodno delo! Denašnja slavnost porodi posebej novo dobo mej ožjimi rojaci vinorodne Dolenjske! Živela boljša vseslovenska bodočnost!

Odbor notranjskih rodoljubov
na Rakeku.

Škofja Loka. — Bil si nam v življenji vodnik v boji za naše pravice. Tvoj spomin in tvoja neumrljiva dela nas bodo vodila do popolne zmage. Živeli Jurčičevi častilci. Z vami v duhu slavi Jurčiča
škofje-loška čitalnica.

Mozirje. — Večna slava neumrlemu delavcu v blagor slovenskega naroda! Slava zbranim njegovim častilcem!
Savinjski Sokol.

Kamnik. — Za narod delati, moči vse moške dati koristi obcej, skrbi nakladati si domovinske, dolžnost je sveta vsacemu moževi. Tako učil je Jurčič. To naše bode naj vodilo.

Dr. Samec, Polec v Kamniku.

Ribnica. — V duhu pri Vas kličemo Vam, slavečim neumrljivega razumnika in prvoboritelja slovenskega: Živi naj, kdor narod ljubi!

V Sodražici: Voglar, župnik, Drobnič, župan Ivanc, učitelj, Lesjak, bogoslovec, Šega, posestnik, Vesel, trgovec, Plut, usnjar, Lušin, posestnik.

Zagreb. — Slava Jurčiču, duševnemu velikanu! Slava zmagojočemu narodu onkraj Sotle!
Uradniki „Slavije“ v Zagrebu.

Toplice. — Odkriva tebi danes na Muljavi narod slovenski spomeniški kamen, da mimo gredočemu popotniku pravi: v tej hiši zagledal je Jurčič beli dan.

Topliški rodoljub.

Drnovo. — Slava pamatce Jručičevi!

Čehi v Ilirskej Bistrici
pri Drnovem.

Praga. — Duchem přítomni dnešní slavnosti volame pamatce velikeho Slovana nehynoucí pamet!

Literarní spolek Slavia
v Praze.

Varaždin. — Čitavničko društvo Dvorana u Varaždinu kao član hrvatskog naroda, koji se osjeća jednim sa Slovenci, kliče slava Josipu Jurčiču! —

Trnovo. — A kdor je v boji Nemcev trčil vanj, zagrmel ja na tla, je v krv obilo!

Slavoj Jenko v Podgradu.

Brežice. — Junak nezmagan, vsem veljaven, Tvoj značaj, razum jeklen časti vsakim dnem in danes vsak okraj!
Tanšek.

Brežice. — V duhu proslavljamo neumrlega Jurčiča, katerega svetli duh in telesni pogum je tudi naše pokrajine zdraveč se pohajal.

Brežkega okraja narodnjaki.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. avgusta.

Včerajšnji **državni zakonik** prinaša objavo finančnega ministra, s katero naznanja, da avstrijsko-ogerska banka prične v 1. dan septembra 1882. l. izdajati nove bankovce po 1000 gld. avstr. velj. Dalje določuje ta naredba, da z dozdanimi tisočaki se še lahko plačuje in menjuje pri vseh glavnih in oddeljenih zavodih avstrijsko-ogerske banke do 31. dne maja 1883; od 1. junija 1883 naprej do 31. avg. 1883 se z njimi plačuje in menjuje le pri glavni banki v Pešti in na Dunaji, pri drugih bankah vzamejo se le v zameno, to poslednje zgoditi se ima tudi pri glavnih bankah od 1. sept. 1883 naprej, kajti od teh mal zdanih tisočakov niti v glavnih bankah ne bodo več jemali za plačilo; po 31. avgustu 1889 nij avstrijsko-ogerska banka več dolžna, bankovce po 1000 gold. avstr. vred. s 1. dne marca 1858 jemati za plačilo ali v zameno. (Po zadnjem izkazu avstrijsko-ogerske banke bilo bi ta čas še okolo 105.000 tacihi bankovcev mej ljudmi.) Na dalje so v tej ministerskej objavi novi tisočaki natanko opisani — zatorej je menda res, da se bo na novih bankovcih bralo le magjarsko in nemško. Čudna jednakopravnost to.

Bosenski uradni list objavlja zopet nekaj izprememb v političnem uradništvu. Okrožni načelnik Emil Mraović v Dolnji Tuzli poslan je za načelnika v Bihać, vodja ekspoziture v Orašju, Josip Marković pride k okrajnej oblastnji Foča in pristav Ilija Petrović iz Ljubuške v Orašje.

Vnanje države.

O Egiptu: Zadnja novica, da bo lord Dufferin prenehal razpravljati s Porto, oblasti, ki jih je dal kedive generalu Wolseley-u, in pa razglas angleškega nadpoveljnika na egiptovsko ljudstvo, vse to nekako kaže, da je vojna v Egiptu pred durmi. Tudi vojni posveti, ki jih je predvčeranjim imel general Wolseley z admiralom Seymourom in z generali, potrjujejo to misel. Ali še niso vsi angleški vojaki došli v Egipt. Zlasti manjka Angležem še kavalerije, brez katere pa skoraj ne morejo vojne začeti proti beduvinom. In tudi od indijskega oddelka zamogel je doslej priti le najmanjši del v Suec. Ali potreba je, da na jedenkrat primejo in napadejo od vseh strani, kajti le tako zabranijo Arabi paši, da ne bo svoje vojske prestavljal in uporabljaj, kjer bi hotel po železnicah, ki jih ima v oblasti. Pismo, ki je razglasil je general Wolseley v imenu kedivovem egiptovskemu ljudstvu, pravi, da je Angleška poslala vojakov samo zbog tega v Egipt, da pripravi zopet vlado kedivu. Angleži se zatorej borijo le zoper upornike, a z vsemi mirnimi prebivalci ravnali bodo prijazno, ter varovali in branili njihovo vero in last. Vojska plačevala bo ves živež. V tem pozivu jih konečno general Wolseley vabi vse poglavarje, naj mu pomagajo zatreti upor proti kedivu, ki je sultanov namestnik. — Diplomatska situacija je taka, kakršna je bila, slaba. Po poročilih iz Carigrada soditi, mej Angleško in Turčijo je še zmirom struna napeta. Porta še vedno zahteva take stvari, ki jih Anglija izpolniti ne more. Ona zahteva, da bi otomanske čete bile prve in vodnice v egiptovske vojni, Angleži pa naj bi smeli zasedati le posamezna, odkazana jim mesta. Lord Dufferin pa odbija take prazne želje in grozi, da bo njegova vlada, kakor hitro dojdejo potrebne moči v Egipt, postopala brez ozira na sultana. Tako prestrašiti ima v kratkem ubogo Turčijo angleška — zadnja beseda, s katero znebila se bo Anglija po najkrajšem potu trohnele države in njenih uporov. Turčija je zapuščena zdaj in zmirom bolj je jasno, kako hudo se je motila, ko je računala in mislila na dobro srce diplomacije. Morda se zdaj v tej obupnosti vrže v naročje angleško in sultan odstopi morda svoje vrhovno gospodstvo nad zemljo ob sueškem kanalu Angležem, samo da reši,

kar se še rešiti da. O tem baje v Carigradu uže govore. Tako bi se egiptovsko vprašanje se ve da rešilo le Angležem na korist in drugim velevladstvom ostalo bi le veselje, gledati, kako se vrši angleška volja. Vsaj je itak ravno to znak denašnjega evropskega položaja, da velevladstvi puste Angliji delati to in ono, da si ravno niso zadovoljne. Dobro se bi jim zares zdelo, če bi se Angliji pripetilo kaj slabega, ali drugzega žalega mimo škodožejnosti Angliji evropske vlasti ne prizadeno. Nikakor ne morejo priti do vzajemnega sklepa in druga drugej zapajo menj, nego li Angliji. Na to mlačnost in neodločnost se opira angleška vlada, in če jej Evropa ne podeli formalnega poverjenjstva, ima je v svojem žepu uže davno poverjenjstvo moralno. — Častita zbornica v Carigradu, konferenca je pretrgala svoje delovanje za nedoločen čas, potem ko je bila soglasno sklenila, odobriti italijanski predlog gledé mejnarodnega varstva za sueški kanal, istega dne, katerega je kedive, podelivši Angležem pravico zasjedanja za vse kraje ob sueškem kanalu, v nič dejal vse take evropske sklepe. Prihodnji teden snide se konferenca baje z nova, določit, za koliko časa je pretrgati zborovanje. Do te seje da dozore pogovori mej Anglijo in Porto, in turški pooblaščenec bi v tej seji razjasnil vzajemno vojaško posredovanje in pogoje. Tedaj odpravila bi se tudi Derviš paša in Server paša na pot proti Egiptu. V tej seji stavljal bi tudi grof Corti predlog, da imajo vse pogodbe ostati v moči in da bode tudi odslej naprej vso stvar uravnavala evropska skupščina. V tej zadevi poroča se iz Peterburga, da so z rusko vlado vred druge vlasti voljne, prepustiti delovanje Angliji in ue staviti mu ovir, ker je Angleška zagotovila, da hoče delati le v smislu in interesu evropskem; zatorej bodo posvetovanja v konferenci prenehala za tako dolgo, dokler ne bo videti, kaj da je dosegla Anglija na egiptovskem bojišči.

Domače stvari.

— (Rojstni dan presvetlega cesarja) obhajal se je danes v Ljubljani jako slovesno. Zjutraj napravila je vojaška godba 26. pešpolka budnico po mestu mej grmenjem topov na Gradu nastavljene baterije. Ob 8. uri bila je sredi „Zvezde“, okolo katere so bili v paradi postavljeni vsi v Ljubljani bivajoči vojaški oddelki in društvo veteranov, slovesna vojaška maša, pri kateri je svirala godba. Pri glavnih delih maše streljali so vojaki in baterija na Gradu. Šator sredi „Zvezde“ in oltar bil je jako ukusno sestavljen in okinčan z vojaškimi emblemi, venci, puškami, topovi itd. — Ob 10. uri bila je slovesna maša v stolnej cerkvi, katero je služil knezoškof g. dr. Pogačar in pri kateri so bili navzočni vsi dostojanstveniki in uradniki. K obema mašama prišlo je mnogo odličnega občinstva slaviti rojstni dan viteškega in priljubljenega vladarja.

— (Gospod dr. J. Mencinger,) odvetnik v Kranji, naznanil je odvetniške zbornici, da se preseli na Krško v postavno določenem obroku. Čestitamo krškemu okraju, da dobi v svojo sredo tacega, kot narodnjak in odvetnik jednako izvrstnega moža, kateremu so vsled večletnega bivanja v Brežicah razmere dobro znane.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi dne 20. avgusta 1882 na vrtu gostilne „pri Jeleni“ veliko veselico v proslavljenju rojstnega dne našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. — Program: I. Ob treh popoldne streljanje na kapsel za dobitke; metanje žoge (igra za gospe in gospe); menažerija jako znamenitih živali iz popolnoma tujih dežel. Mej tem prosta zabava na vrtu ob sviranji vojaške godbe 26. pešpolka. — II. Ob šestih zvečer: 1. „Ustaj rode“, zložil G. Eisenhut, možki zbor ljubljanskih in kranjskih pevcev. 2. Slavnostni govor. 3. „Devi“, čveterospev, zložil Otto. Bariton-solo poje g. Avg. Pucihar iz Ljubljane. 4. „Popotnik“, zbor s tenor-solo, zložil Nedved. Solo poje g. J. Meden iz Ljubljane. 5. „Danes tukaj, jutri tam“, možki zbor, zložil Josip Kocijančič. 6. „Uskok“, šaloigra v jednom dejanji. 7. Ples. — Vstopnina za osobo 50 kr. Čisti dohodek namenjen je „Narodnemu Domu“ v Ljubljani. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Iz Velikih Lašč) se nam piše: Pri nas sledi nesreča za nesrečo. V noči 11. t. m. vpepelil je nesrečni ogenj 5 gospodarjem 7 poslopij in mnogim drugim več pridelkov, ki so bili shranjeni v teh prostorih, ter vse vaščane spravil v strah in

grozo. A denes 16. t. m. pred polnočjo treščilo je v hruško pred kegljiščem g. M. Hočevar-ja; razdajalo nekoliko severno-vogelno stran žendarmerskega poslopja in tako prišedši v ondotno sobico, ubilo žendarsko kuharico Mino, katero so našli še le zjutraj vso opaljeno po laseh in po vratu. Bog se usmili!

— (Umrli) so gg.: Jakob Košir, vikarij v pokoji v Št. Vidu pri Vipavi, Janez Janža, duhovnik v Budanji, Peter Cizej, župnik v Reki in Mihael Lapuh, 77 let star v Gradci, zadnji v dan sv. Lovrenca, ko bi imel obhajati zlato sv. mašo.

— (Razpisana) je služba živinozdravnika v Mozirji. Letna plača 600 gld.

— (Razpisani) sta dve učiteljski službi na štirirazrednej ljudski šoli v Postojni. Plača po 500 gld. na leto. Prošnje do 8. septembra t. l.

Zahvala.

Veleblagorodni gospod c. kr. deželni predsednik Andrej Winkler mi je ob povodu rojstnega dne Njegovega c. in kr. apostolskega veličanstva presvetlega cesarja blagovolil poslati dve sto goldinarjev in od teh opredeliti 100 gld. za uboge v Ljubljani, 50 gld. za tukajšnje otroško bolnico cesarice Elizabete, 50 gld. pa za tukajšnje varovališče malih otrok.

Izročuje te zneske njihovemu namenu, usojam se dostojno objavljati ta patrijotični čin veledušne blagotvornosti.

V Ljubljani, v 17. dan avgusta 1882.

Mestni župan: Grasselli m./p.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . . 5354 gld. 72 kr.
Čisti donesek veselice v Sežani v 6. dan avgusta . . . 334 „ 84 „

Iz Serajevega:

G. Fran Oblak, rač. svetnik, g. Rajko Perušek, profesor, g. Ivan Premrov, asistent in g. J. Pogorelec, rač. oficijal, vsak po 1 gld., vkupe . . . 4 „ — „

Iz Banjeloke:

G. Matija Gerzin, duhovnik na Banjaloki	2 „ — „
G. Davorin Štrumbelj, kaplan na fari pri Kostelu	1 „ — „
G. Jože Kajfež, posestnik v Novem Selu št. 2	1 „ — „
G. Jože Briški, posestnik na Drežniku	1 „ — „
G. Miha Briški, posestnik v Rajšelah	1 „ — „
G. Peter Briški, posestnik v Vmolu	1 „ — „
G. Andrej Štavoher, trgovec na Banjaloki	1 „ — „
G. Martin Butina, c. kr. poštar na Banjaloki	1 „ — „
G. Jernej Kimovec, učitelj na fari pri Kostelu	— „ 50 „
G. Jakob Zidar, posestnik na Drežniku	— „ 50 „
G. Martin Glad, posestnik v Rajšelah	— „ 50 „
G. Anton Zidar, dacar na Banjaloki	1 „ — „
G. Pavel Borštnik, učitelj na Banjaloki	2 „ — „
G. Mate Marinc, posestnik na Banjaloki	— „ 30 „
G. Jože Marinc, posestnik na Banjaloki	— „ 50 „
G. Gregor Delač, posestnik na Banjaloki	— „ 20 „
G. Andrej Zagar, graščinski lovec na Žagi	1 „ — „
Neimenovan rodoljub, ki je bil prej večkrat na Orleku	2 „ 50 „
Vkupe . . .	18 „ — „
Vkupe . . .	5711 gld. 56 kr.

Tujci:

16. avgusta.
Pri Slonu: Kröll z Dunaja. — Mil-laiš iz Gradca. —

Pri Malici: Weiler, Steinbach z Dunaja. — Lowy iz Trsta.
Pri avstrijskem cesarji: Sluga z Dunaja.

Prah zoper insekte

iz divjih, še zaprtih cvetov Chrysanthemuma, najboljši in najgotoviji pripomoček, pregnati stene, bolhe, šurke, muhe itd. v zavetkih po 10 novcev in višje. Razprhala, ki so pri tem potrebna, dobé se po 70 novcev.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—6)

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. avgusta	Ob 7. uri zjutraj	738.70 mm.	+16.4° C	brez-vetirja	jasno	0.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	737.00 mm.	+28.2° C	slaboten jugozahod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	737.06 mm.	+20.6° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
15. avgusta	Ob 7. uri zjutraj	736.48 mm.	+14.6° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	0.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	733.91 mm.	+26.1° C	slaboten jugozahod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	733.84 mm.	+20.8° C	slaboten jugozahod	jasno	
16. avgusta	Ob 7. uri zjutraj	732.88 mm.	+16.6° C	brez-vetirja	oblačno	55.40 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	732.78 mm.	+22.4° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
	Ob 9. uri zvečer	732.08 mm.	+16.0° C	slaboten gorenjec	oblačno	
17. avgusta	Ob 7. uri zjutraj	731.34 mm.	+15.0° C	slaboten vzhod	oblačno	12.00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	732.46 mm.	+25.4° C	slabotna burja	oblačno	
	Ob 7. uri zvečer	734.47 mm.	+13.4° C	slabotna burja	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je sicer povsod, vendar tolikanj jednako-merno pal, da se razloček mej maksimum in minimum ni skoraj nič spremenil. Vetrovi so postali nekoliko močnejši in so se zasukali večinoma proti jugu. Temperatura pve dni še nespremenjena, je zadnje dni precej močno pala in ostala precej močno pod normalom; razloček mej maksimum in minimum je ostal nespremenjen. Nebo, poprej popolnem ali pa saj deloma jasno, se je skoraj povsod pooblačilo; vreme je postalo vsled tega precej nestanovitno ali celo de-ževno.

Dunajska borza

dné 18. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 85	kr
Srebrna renta	77 „ 50	„
Zlata renta	95 „ 85	„
1860 državno pesojilo	130 „ —	„
Akcije narodne banke	824 „ —	„
Kreditne akcije	315 „ 60	„
London	119 „ 50	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 51	„
C. kr. cekini	5 „ 65	„
Državne marke	58 „ 35	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120	„
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 173	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 „ 40	„
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 75	„
„ „ 4%	88 „ 40	„
„ „ papirna renta 5%	87 „ —	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 40	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	„
Kreditne srečke	100 gld. 179	„
Rudolfove srečke	10 „ 21	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 119	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „ —	„

Korektorja išče

uredništvo „Slovenskega Naroda“. Vstop 1. septembra. Po-goji pismeno.

Štacuna,

napolnena z različnim blagom, se ceno **proda**. Štacuna je čisto pri cesti v velikej farnej vasi v **Škocijanu**, na pri-pravnem kraju. Ta fara je zelo rodovitna in zaradi dobrega vina imenitna, slednjič je tudi zelo velika, šteje okolo 6000 duš. — Več se zve pri lastnici

Ljudmila Nagu,
v Škocijanu na Dolenjskem.

(501—3)

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasó lasje, **utrudi** in da lasje **ne izpadajo**, ob jednem jim daje **lep lesk** in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaje pravega le **lekarna „pri samorogu“**, v Ljubljani na Mestnem trgu. (467—4)

Malinovec

prve vrste, iz najboljših štajerskih gorskih malin, ki tudi prepijetno diši, 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr., razpošilja

lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (498—5)

Le petdeset novcev

velja jeden loz velike

50 tržaške razstavine loterije.

NOVCEV

LOZI

velike

tržaške

razstavine

loterije.

Ti lozi dobivajo se v vseh me-njalnicah, pri blagajnicah železni-ških in parobrodskih postaj, c. kr. poštah uradih in tobakarnah, lote-rijskih kolekturah in drugih proda-jalnicah avstr.-oger. monarhije.

Obširna ta loterija ima

1 glav. dob. 50.000 gld. v gotov.

1 „ „ 20.000 „ „ „

1 „ „ 10.000 „ „ „

dalje še drugih velikih dobitkov, vrednih po 10.000, 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25;

vseh v kup tisoč oficijalnih dobitkov vrednih

goldinarjev 213.500 goldinarjev,

Tudi še mnogo drugih jako dragoce-nih dobitkov, tacihi stvari, ki so izpo-stavljene in so jih darovali razstavljalci.

Kdor hoče razprodajati, obrne naj se takoj do **loterijskega oddelka tržaške razstave**, 2. Piazza Grande, v Trstu.

Kdor si naroči posamične loze, dodani 15 nov. za poštarino. (513—3)

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri

sl. kranjske eskomptnej banki, Jan. E. Bučarjevih naslednikih, Edy. Mahru in J. C. Luckmannu.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreči pokon-čanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 stekle-nica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživiljajoče in na-pravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim vspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

(466—5) **Anton Slama**, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno **frišna** v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Na znanje.

S 1. oktobrom t. l. odda se mesto direktorja deželnega zdravilišča Slatine (Sauer-brunn bei Rohitsch) na Spodnjem Štajerskem.

To mesto ima te-le dohoke: Letna plača po 3000 gld., delež pri dobičku pod-jetja, o čemer dogovorita se deželni odbor in novi vodja, stanovanje z vrtom za ze-le-njavo in 40 kub. metrov drv.

Direktor kot vodja ustanovi ima osobito voditi kupčijo z razpošiljanjem vode in sploh upravljati zdravilišče, konečno pa tudi oskrbovati posestva in zemljišča, kolikor jih spada k zdravilišču.

Direktor nastavi se s pogodbo, katero pa obe stranki lahko odpovesta.

Prošnjiki te službe izvolijo naj svoje prošnje oddati najdelj do 1. septembra t. l. pri vloženem protokolu štajerskega deželnega odbora v Gradci.

V Gradci, v 29. dan julija 1882.

Od štajerskega deželnega odbora.

(Ponatisa ne plačajo.)

(515—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.